

บทที่ 3

สมัยของ Macquarie ก.ศ. 1810-1821

รัฐบาลอังกฤษได้แต่งให้ Lachlan Macquarie ค่ารังค์ตำแหน่งเป็น

Captain General และ Governor in Chief มาปกครองอาณาจิตรใน
New South Wales และ เอกอัครราชทูต แห่งนี้เพื่อมาประสานรอยรากอุ่นที่แบ่งแยกต่าง ๆ เพื่อ
ปรับปุงศีลธรรมของชาวอาณานิคม เพื่อกำจัดความชั่วร้ายในการค้าเหล้าเดือน เขาเมือง
48 ปี เคยเป็นพันโทในกองทัพอังกฤษซึ่งเคยทำงานอยู่ในห้อง 4 ห้อง ซึ่งเขาได้พบประภัย
อารยธรรมทั้งศาสนาพุทธ ศาสนาอินถุ อิสลามและแอชโอดิค ซึ่งช่วยยั่งความเชื่อของชาวนิยม
ความเห็นอกหัวของสถาบันอังกฤษและศาสนาโปรตุเกสแทนที่ เขาเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ทั้งจิตใจ
และวิญญาณ และเห็นอิสิ่งอื่นใด เขายังเป็นผู้ที่มีพรสวรรค์ในการสร้างความสำคัญให้กับทุกค่าแห่ง¹
ที่เขาได้รับมอบหมายมา ในภารกิจค่ารังค์ครั้งนี้ เขายังได้ออมพารของตนมาค่ายเรียกว่า
หน่วย Highlanders ที่ 73 นั้นในชนบทชาวหลวงใหญ่จึงมีสิ่งที่ค่าประภัยที่ไว้วางใจให้
ส่วนกองทหารที่อยู่ในอาณาจิตรถูกเรียกกลับ และได้กล่าวเป็นกรรมทหารหน่วยที่ 102 และงาน
ของหน่วยนี้ใน New South Wales ก็สืบสุกคงและได้รับหน้าที่อย่างอื่นแน่นอน²

ภายหลังจากที่ได้สำานักนั้นแล้วในเดือนกรกฎาคม ก.ศ. 1810 Macquarie
กล่าวคำยกความแนวโน้มว่าจะปฏิบัติงานค้ำยความบริสุทธิ์ศรัทธา ขนาดว่าความแทรกซ้อน
และการอิจฉาริษยาจะต้องจบลงในไม่ช้า และตลอดไป เขายังตั้งให้คนชั้นสูง ประพุติค้า
ให้เหมาะสมและมีศีลธรรม มีจิตศรัทธา และขอให้พวกเขานั้นทำเป็นคนดี (sober)
และหังคนชั้นสูงและชั้นนำ เขายังขอให้ปฏิบัติศาสนกิจอย่างเคร่งครัดและให้ไปโดยสุดโดยสม่ำเสมอ
ทุก ๆ วันอาทิตย์ ฯ เขายังเริ่มไว้ที่การตรวจสอบกับความชั่วร้ายและการผิดศีลธรรมในบุปผา ฯ
และให้ดำเนินการทุก ๆ อย่างเพื่อมิให้ทำลายหรือรบกวนชาวพื้นเมือง Macquarie ได้
กล่าวสูบไว้ตอนท้ายเมื่อวันเฉลิงการณ์ว่า "ประชาชนที่มีความชื่อสักย์ สุจริต ดีชุมและชัยัน
หมั่นเพียร จะได้รับข้าพเจ้าเป็นหังเพื่อนและผู้คุ้มครองของท่าน"² หลังประโภคันประชาน

ก็ให้ร้อง และคนที่บูรณะลงเพลง "God save the King"

สมัยของ Macquarie ถือเป็นการเริ่มต้นใหม่ของประวัติศาสตร์ของสหราชอาณาจักร เนื่องจากเป็นหัวเดียวหัวท่อ - จุดเปลี่ยน ในความเป็นจริงแล้ว เป็นการจบสิ้นของนโยบายประการหนึ่ง นั่นเอง

3.1 ผลงานของ Macquarie

3.1.1 การหาอุปทานให้ชาวอาษานิคม

Macquarie ได้ศึกษาทางสำรวจทรัพยากรและสภาพภูมิประเทศ รวมถึงสภาพอากาศ อย่างละเอียดมาก เช่น สำรวจเส้นทางไปยังเมืองแม่ทันที และให้ส่งมาโดยค่อนข้างเร็ว นอกเหนือจากนั้น ขยายเส้นทางไปสู่เมืองแม่ทันที่ 200 เมตร และสั่งซื้อช้าวลาดี 200 ตัน จากเบงกอลโดยชื่อผ่านพ่อค้ารายใหญ่ ๆ ในออสเตรเลีย นอกจากนี้ ขยายความสามารถในการผลิตน้ำ ให้เพียงพอสำหรับชาวอาษานิคม จำนวน 20,000 ครอบครัว ให้เพียงพอสำหรับชาวอาษานิคม ประมาณ 20,000 ครอบครัว

3.1.2 ปรับปรุงศีลธรรมประชาชน

สำหรับในเรื่องศีลธรรมจรรยาบรรณ ภายใต้การนำของ Macquarie ได้เข้ามายืนหนึ่งในการปรับปรุงศีลธรรมประชาชนอย่างแข็งขัน ในเรื่องเหล้า ชา ไม่เพียงแต่เครื่องดื่มน้ำ ชา ชากวนเท่านั้น เช้ายังคงจำวนร้านขายเหล้าในชิคนีลิงจาก 75 แห่ง ลงเหลือเพียง 20 แห่งเท่านั้น และเขายังพยายามทำอย่างเดียวกับชาลดวงศ์ King กล่าวคือ พยายามสนับสนุนให้คนดื่มน้ำอีกด้วย แทนเหล้า นอกจากนี้ยังห้ามมิให้ร้านขายเหล้าเปิดบริการในวันพระกบฎพิธีทางศาสนาอีกด้วย⁴ และยังห้ามประพฤติเสเพลและใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่าย หากคอก็งจะถูกจับดำเนินการ อนุญาตให้มีร้านเหล้า นอกเหนือจากนี้ เช้ายังบังคับห้ามการล่าเดียงเหล้าเดือนและห้ามการบริโภคด้วย เช้ายังได้พยายามควบคุมค่าเช่าให้พวงนักโทษไปใบสัตว์ ให้ยกการถูกหมั่นวัน Sabbath และยังสนับสนุนการแต่งงาน ค่ายการให้อภัยโทษแก่นักโทษสหราชอาณาจักร ได้

เข้าเป็นคนที่รัฐมัคระวังเป็นพิเศษในเรื่องการอนุมายหน้าที่ให้กับมัคโทสทรี เพราะว่า พากสทรีเหล่านี้จะไม่ปลดปล่อยจากเรื่องไร้ศีลธรรม เข้ายังไกทั้งโรงเรียนการศึกษาที่รับ เด็กหญิงเด็กชายด้วย การที่ Macquarie ให้สั่งสอนให้คนญี่ปุ่นในเมืองนิบิคามะเป็นภัยต่อคุณลักษณะ เขายังมีความเชื่อมั่นว่าหลักการเหล่านี้คงคงให้พากเด็ก ๆ หันมา เชื่อฟังนิคามาราก เป็นสามัญที่ชื่อสกัด สุจริต จังรักภักดี และเป็นประโยชน์ก่อสังคมและเป็นคริสตีย์ เข้าไก่เบิกโรงเรียน เพิ่มขึ้นในชีวินิย์ และในบริเวณที่หง Kongkong อีก ฯ

3.1.3 ส่งเสริมสวัสดิภาพประชาชน

พยายามประสังทั้งค้านคุณธรรมอีกเช่นกัน เข้าไกรพวงค์ในการทำงานเพื่อ สวัสดิภาพของประชาชน เช่น เข้าสั่งให้ทำมังเนืองใหม่สำหรับคริชโน่ ซึ่งเขาพบว่ามังเนอยู่ ในสภาพที่เสื่อมโทรม เข้าห้องการให้มีความสวยงามและสะอาดตลอดจนมีความเป็นระเบียบ เรียบร้อยและสะอาด ซึ่งเขาเชื่อว่าสิ่งเหล่านี้จะช่วยปรับปรุงศีลธรรมของชนชั้นที่ให้ศักดิ์ กันนั้นเข้าจึงไก้พยายามดูแลอย่างให้กว้างกว่าเดิมและให้ชุกทดลอง จัดบริการค้านก้าวจัดของเสีย- ขยะ และประการห้ามก่อสร้าง ลังก่อสร้างที่เป็นแบบเก่าซึ่งไม่น่าดูและไม่ถูกน้ำเสีย และ ตั้งชื่อถนนทางค้ายื่อสำคัญ ๆ เช่น ชื่อถนน George ซึ่งเป็นพระนามของพระเจ้า แผ่นดิน ถนนชื่อ Pitt ซึ่งเป็นชื่อของนายกรัฐมนตรี นอกจากนั้นก็ยังคงชื่อถนนตามชื่อ ช้าหลวงใหญ่อีกหลายชื่อ เช่น ถนนพิลลิป ถนน Hunter ถนน King และถนน Bligh เป็นต้น นอกจากนั้น Macquarie ก็ยังสร้าง ยังคงอันใหม่ สร้างค่ายทหารซึ่งบรรจุทหาร ไกทิ้ง 1,000 คน สร้างศาลาที่มีชื่อว่าเป็น Queen Victoria Buildings เพื่อสักการแก่ Cockle Bay (ปัจจุบันคือ Darling Harbour) ซึ่งจะเป็นที่ที่เรือน้ำอาผลิตที่ ไกจากเขตตั้งรกรากใน Parramatta แต่งานก่อสร้างที่เป็นชื่อสำคัญที่สุดของเขาคือ งานสร้างโรงพยาบาล ซึ่งเข้าให้พอการายใหญ่ 3 คน คือ Simeon Lord, Garnham Blaxcell และ D'Arcy Wentworth เป็นผู้สร้างโรงพยาบาลขนาดใหญ่ที่สุดในถนน Macquarie โดยรัฐไม่ห้องเสียเงินและตอบแทนให้พอก้าวสามคนยกชาติการค้าเหล้ารัมไก้

โรงพยาบาลแห่งนี้เรียกว่า "Rum Hospital"⁵ ในการสร้างโรงพยาบาล พบอุปสรรคเล็กน้อย เพราะไม่มีสถาปนิกในอาณาจักรเลย อย่างไรก็ตามสิ่งก่อสร้างที่โรงพยาบาลยังคงอยู่และยังคงใช้อยู่ในปัจจุบัน แม้ว่าจะไม่ใช่เป็นโรงพยาบาลเดิม

ภายหลังเมื่อปี 1814 เมื่อ Francis Greenway มาถึง เข้าเป็นนักโทษที่ไคร้บรับการของชาติพิลลิป Macquarie ให้พบว่า Greenway เป็นสถาปนิกชั้นหนึ่งที่เก่ง และเขาก็เป็นผู้มีพลังในการก่อสร้างด้วย เขายังได้รับจ้างประภาครัตน์ และในโอกาสเปิดประภาครัตน์ใน ค.ศ.1817 เขายังไคร้บรับภาระของชาติพิลลิป ให้สร้าง St. James' Church ในสหที่ Liverpool และ Windsor สร้าง Female Factory ที่ Parramatta และโรงพยาบาลที่ Liverpool ทั้งนั้น ซึ่งลงกับสถาปนิกผู้นี้เป็นผู้วางแผนเมือง เมื่อตอนที่พิลลิปเคยท่านมาแล้ว แท้จริงนักลัมป์ยังใหญ่กว่า ก่อตัวคือจะห้องสร้างใบสั่งอยู่ท่องกลางและมีถนนแยกแยกระยะออกไปโดยรอบ มีที่ทำการของความบุคคลรวม มีที่ทำการรัฐบาลแห่งใหม่ มีป้อมปราการ มีโรงงาน (workhouse) และโรงพยาบาล แท้ในความเป็นจริงไคร้สร้างเพียงแต่โรงม้ำ ของที่ทำการรัฐบาล (น้ำจุน) คือ Conservatorium of Music) Fort Macquarie และโรงพยาบาลท่าน ทั้งนี้ เพราะทางเมืองแม่เกิดไม่พอใจ Macquarie จึงทำให้งานที่เหลืออยู่จะงักไป⁶

นอกจากชื่อนี้แล้ว ในบริเวณที่แห่งกรากส่วนอื่นเขายังพยายามสร้างความเจริญให้ เช่น เขามีคำสั่งให้คงเมืองเดิม ๆ ขึ้นในทุก ๆ ห้องที่ และแต่ละเมืองจะห้องมีใบสั่ง มีโรงเรียน และศาลา หั้นเพื่อยกระดับความล้ำหลังให้เจริญขึ้น

3.1.4 ภารกิจด้าน

ในการสร้างถนน Macquarie ยังเป็นนักสร้างถนน (road-builder) อีกด้วย สิ่งแรกที่เขาทำก็คือซ้อมแมมถนน Parramatta Macquarie ไคร้พื้นที่และให้ชุมชนออกกู้ยมันเป็นถนนคินห้องน้ำที่ใหญ่ที่สุดในบางตอนที่จำเป็น ถนนทุกแห่งของเขามีลักษณะ

แบบเดียวกันหมด หั้ง ๆ ที่การคัดคัดนินใช้แรงงานที่ไม่ห้องจ่ายเงิน แต่โครงการนี้เสียค่าใช้จ่ายสูง กังนัน Macquarie จึงตั้งภาษีกับเงินค่าผ่านถนน โดยกำหนดค่าตราดังนี้คือผู้เดินเท้าไม่ห้องเสียเงิน ผู้ขับขี่มาเสียค่าผ่าน 3 เพนนี ส่วนยานพาหนะอื่น ๆ เสียเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะรถที่ใช้บรรทุกผู้โดยสารเสียมากกว่าเกวียน?

3.1.5 รายได้อาณาจักร

ในด้านเกี่ยวกับรายได้ของอาณาจักร Macquarie ได้จัดระเบียบเอาไว้ นั้นคือแบ่งคงให้กับรายจักราเงินทุนให้กับครุฑ์ ชั่น เกี่ยวกับสมัยข้าหลวง King ได้เคยปฏิบัติมา (King's Jail Fund) และจักราเงินทุนสร้างโรงเรียนให้แก่เด็กกำพร้า (Orphan School Fund) ซึ่งปัจจุบันก็คือ Police Fund และ Orphan Fund Police Fund ซึ่งเป็นเงินสนับสนุนครุฑ์และท่าราชและช่วยเหลือการเงินสำหรับงานสาธารณูปการ ถือเป็นสิ่งเริ่มต้นของรายได้ที่รัฐจะได้รวบรวมเอาไว้เพื่อการใช้จ่ายประจำ (consolidated revenue) เงินดังกล่าว ซึ่งเป็นภาษีจากการซื้อขายและค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาต เป็นที่น่าศึกษาอย่างมาก ว่ามีความคุ้มการเงินไก่มาก ส่วนเงินทุนอุดหนุนเด็กกำพร้าหรือที่เรียกว่า Orphan Fund นั้น ก็มีไว้เพื่อสนับสนุนการศึกษาและช่วยเหลือเด็กยากจน ส่วนเงินประจำอื่น ๆ เช่น เงินค่าธรรมเนียมที่ได้จากเอกสารที่มักจะจ่ายให้กับเสมียนผู้ท่าทาง⁸

3.1.6 กิจการท่าราชและไปรษณีย์

เรื่องกิจการท่าราชและไปรษณีย์ ในเรื่องกิจการท่าราชโภมีการปรับปูงใหม่ การบริการของท่าราชจักรให้เป็นระบบตามกำหนดเวลาของปกติ มีการแต่งตั้งหัวหน้า Chief Superintendent of Convicts ชั้นกือ อคีกันก์ไทรที่มีความสามารถเช่น Isaac Nichols ผู้ซึ่งเป็นนายไปรษณีย์ของอาณาจักร Macquarie เป็นผู้ก่อตั้งที่ทำการไปรษณีย์แห่งแรกชั้น ซึ่งอาจจะเรียกว่าเป็นศูนย์กลาง (agency) Nichols เดชะ

เป็นผู้ช่วยเขาและเป็นผู้นำจกหมายขึ้นบก จกหมายเหล่านี้จะถูกนำส่งไปค้ายิวีกการที่อีกชั่วโมงๆ แล้วเป็นวิชัยแบบโอบอ้อมอารีกันเอง กล่าวคือ Rose Hill Packet จะนำจกหมายไปยัง Parramatta โดยคิคณบล๊ะ 2 เพืนนี นายทำรากา ที่เดินทางเข้าไปในป่าจะห้องน่า จกหมายเข้าไปค้าย บักนัน Nichols ให้เปิดร้านที่ทำการ โปรดเมียชันใน George Street เช่าให้ประกาศรายชื่อผู้รับจกหมายที่ได้รับลงในหนังสือ Gazette และภายหลังก็ทำบัญชีไว้ที่ร้าน ซึ่งใช้เป็นที่ทำการไปรษณีย์ของเข้า คนที่จะมาอ้างสิทธิรับจกหมายจะห้องจ่ายให้ณบล๊ะ 8 เพืนนี แท้ด้วยเป็นจกหมายของบุคคลสำคัญเข้าจะส่งไปให้ ส่าหรับพวgnักโทยมกจะไม่ค่อยให้รับจกหมาย หันนี้เพราะพวgnักโทยมกจะโยกย้ายอยู่เสมอ และก็มักจะมีเงินไม่มีถึง 8 เพืนนีค้าย การจัดระบบ ส่งจกหมายกังกล้วนใช้สำหรับจกหมายหรือของที่ส่งมาจากอังกฤษ ส่วนการคุณนาคมภายใน อาณาจักรโดยทั่ว ๆ ใบก็ใช้ส่งท่องเมืองกันเอง สำหรับหนังสือราชการ (ใบบอก) หรือคำสั่งของ รัฐบาลจะเป็นหน้าที่ของทำรากา หรือสมาชิกของหน่วยรักษาความปลอดภัยของชาหหลวงเป็น ผู้จัดการ ประชาชนจะได้รับทราบเรื่องราวต่าง ๆ ให้ก็ค้ายมีคนร้องป่าวประกาศ ส่วนใบแจ้งความ ก็ใช้วิชีประกาศให้เห็น⁹

3.1.7 นโยบายท่อผู้ให้รับการปลดปล่อย

งานทางค้านายกระดับความมีระดูติและกิริยามารยาทของพวgnักโทยและอีกนักโทย โอกาสแรกที่เข้าให้แก่ผู้ที่ได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ คือผู้ใดพิสูจน์ได้ว่าเป็นคนมีศีลธรรม และมีความมีระดูติคือ ก็จะได้กลับไปอยู่ในสังคมในฐานะเดิมของตน คือความปราณีของเข้า เขา จึงได้เชิญให้ผู้ให้รับอิสระถึง 4 คน เข้ามาร่วมงานร่วมกับเข้าในที่ว่าการรัฐบาล เขายังคงที่ Andrew Thompson เป็นผู้พิพากษาและทำรากาที่ Hawkesbury และประกาศความ ทึ่งใจที่จะแหงทั้ง Simeon Lord ซึ่งเป็นผู้ที่ได้รับการปลดปล่อย (emancipist) ที่ มีสิ่งร่วมร่วมเป็นทำรากาในทันทีที่ทำแหงน่วงว่างลง ในวันที่ 31 มีนาคม เข้าประกาศใน Sydney Gazette เรื่องการแหงทั้ง Reverend Marsden, Simeon Lord และ Andrew Thomson เป็นกรรมการผู้พิพากษาที่รับผิดชอบและเป็นกรรมการสำหรับการเก็บเงินจาก ชาวคุณแผ่นดินกานดู ชาชิกนีย์ ถึง Hawkesbury Marsden เชื่อว่าบุตรผู้ใหญ่

ในอังกฤษไม่เห็นด้วยกับการร่วมมือทำงานกับพวกรัฐมนตรีไทยเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพวกรัฐมนตรีชีวิตอยู่กับนักโทษสหรัฐฯ กน. ชั้นทั้ง Thompson และ Lord ที่ประพฤติคังกลคล่อง Macquarie ให้ล้มมาด้วย Marsden ถึง 2 ครั้งและ Marsden ก็ยืนยันที่จะไม่รับตำแหน่งคังกล่าว เมื่อการพบครงที่ 2 Macquarie ถึงกับโกรธและตะโกนอุกกาواว่า เป็นการยุติธรรมแล้วที่ Marsden ค่างคำแห่งเป็นกรรมการ มีฉะนั้นเขาจะให้ชั้นศาลทหารในข้อหาซักขึ้นค่าสั่ง Marsden เชื่อว่าเขาจะเชื่อฟังแค่ค่าสั่งของพระเจ้าเท่านั้น Macquarie เชื่อว่าทุกคนในอาณา尼ค์คงเชื่อฟังเขากัน Macquarie ความความทะนงและมีโน้มรุ่มสูง (high-mindedness) โถ่เลยุกอ่อนอุกมึนชั่งยุกอ่อน อันนี้จะทำลายเขาในภายหลัง¹⁰.

ตลอดปี 1811 และ 1812 ปรากฏว่า Macquarie ประสบความสำเร็จ ที่เดียวในอังกฤษ ทั้งหนังสือพิมพ์ รัฐสภาและรัฐบาลทั้งกรายงานอย่างพอกพอใจในการปรับปูนให้ดีขึ้นทั้งในด้านศึกษา ศึกษารัฐและศึกษาในอาณา尼ค์ และในอาณา尼ค์ได้มีการแสดงความยินดี เมื่อเวลาอาหารค่ำ ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1813 โถ่มีงานเฉลิมฉลอง วันก่อตั้งอาณา尼ค์ และวันที่เข้ามารับคำแห่งนี้ มีการคืบอยพรให้ข้าหลวงใหญ่ นับว่าช่วงนั้นเป็นปีแห่งความสงบในสมัยที่เข้าปกครอง New South Wales

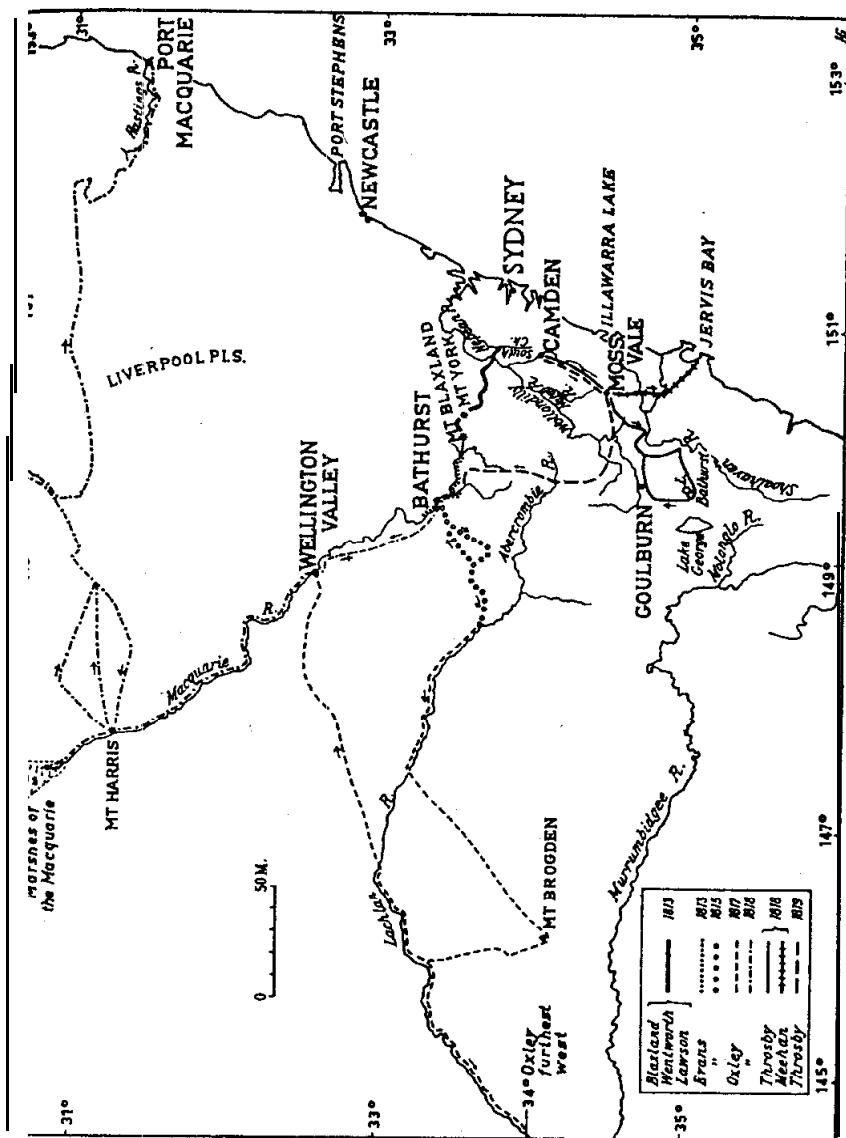
3.1.8 การสำรวจและการค้นหาคินແคนที่คอมสุมาร์น

ในปีเดียวกัน เขาตั้งใจว่าจะต้องพบคินແคนที่มีหยาเขียวอุ่นเพิ่มขึ้น เพื่อสูงสุด และแกะที่เพิ่มจำนวนมากขึ้น Blaxland Wentworth และ Lawson พบทางข้ามภูเขา Blue Mountain ชั้นอยู่ทางตะวันตกของท้องกรุง Sydney Cove นักสำรวจอุ่นนี้ โถ่เดินทางออกไปสำรวจอีกในปี 1813 โถ่เลียนไปกับลันเข้าและชนในที่สุดก็ไปถึงยอดของ Mount Blaxland หลังจากนั้น พวกรักษากลับไปยังชิคเกน์ เพื่อรายงานผลการเดินทาง เพื่อตรวจสอบให้ใกล้ชิดมากขึ้น Macquarie สั่ง Evans ไปยัง Blue Mountain ในตอนปลายปีและในปีต่อมาเขาก่อสร้างถนนข้ามภูเขา ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ.1815 เขายัง

มาเยี่ยมชมมิประเทศใหม่ก็ยังคงมองและคิดเชื่อเมืองให้ว่า Bathurst ตามชื่อรัฐนั้น ก็กระหะงค้างปะเทศว่าการอาณาจิตรในลอนดอน เช้าก์สังเกตให้เห็นว่า มิประเทศแห่งใหม่นี้จะเหมาะสมกับจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นในเวลาหนึ่งศตวรรษต่อมา เพราะในทันทีทัน刻ทางที่ชัยชนะแข็งจะสามารถครอบครองที่คืนได้ผ่านระยะ 100 เอเคอร์ ในขณะที่ชัยชนะสูงกว่าจะได้ที่คืนผู้ใดในเขตที่มีหมู่บ้านสมบูรณ์

นอกจากการค้นหาคั่งกล่าวแล้ว เช้าก์ยังพึงทำการค้นหาภูมิประเทศที่เหมาะสมเพิ่มเติมอีก โดยการส่ง John Oxley ในปี 1817 ไปยัง Lachlan River แต่ประสมความล้มเหลว เพราะพบแทคินแคนท์แห้งแล้ง แม่น้ำ Lachlan ถูเมื่อนจะไหลลงในหนองนึง ในตอนกลางลับ เช้าก์พบอาณาบริเวณที่น่าสนใจในบริเวณคุ่มแม่น้ำ Macquarie River ใกล้กับ Bathurst

Oxley ออกเดินทางอีกในปี 1818 เดินทางตามรอย Macquarie River เพื่อไปยังปากแม่น้ำ แต่เช้าก์พบร่องนึง พฤทธิ์รวมที่แห้งแล้ง ทำให้เช้าก์หวังที่จะได้พบแหล่งภัยใน เมื่อตอนกลางลับไปยังชายฝั่งเข้าได้มองเห็นคุ่มแม่น้ำ Hastings หัวใจเช้าก์ใจมาก และเช้าก์คิดใจเช่นเดียวกับที่เห็นที่แห้งแล้งอันสวยงามของ Port Macquarie ซึ่งมีพืชผักเมืองร้อนและน้ำลึกนำเงิน ในระหว่างปี 1817 และ 1819 Throsby Wild และ Hamilton Hume ออกสำรวจภูมิประเทศทางตะวันตกเฉียงใต้เริ่มจาก Camden ไปยัง Murrumbidgee ในห้องที่ Yass-Canberra และอ่าว Jervis บนฝั่งทางใต้ปี 1819 โอกาสโกล์เบิกอย่างมากในการที่จะขยายตั้งกรุงราชธานี Bathurst ตามแนวคุ่มแม่น้ำ Hunter River ไปทาง Patrick และ Wallis Plains ในห้องที่ Moss-Vale, Goulburn และ Canberra และตามแนวชายฝั่งทางใต้จาก Illawarra ไปยัง Jervis Bay¹¹

Land Exploration

การสำรวจที่ดินแคนบีในรัชกาล ค.ศ. 1813-1819

3.1.9 การสร้างความจริญให้ชาวพื้นเมือง

ในขณะเดียวกัน Macquarie ยังคงอุทิศความตั้งใจทั้งหมดที่จะยกกระดับอาณาจักร New South Wales และ Van Diemen's Land จากความมี่าเฉื่อน และล้ำหลังสู่ความจริญ ตอนปลายปี 1814 และต้นปี 1818 เขายังได้อุทิศเวลามากที่เดียว สำหรับภารกิจสร้างความจริญให้กับชาวพื้นเมือง จุดมุ่งหมายของเขามิ่มเพียงแก้คุณครอง ชาวพื้นเมืองให้พ้นจากการรุกรานของคนผิวขาวเท่านั้น ยังสอนให้ชาวพื้นเมืองมีสัญชาติ - ชั้นแข็ง อ่อนโยน ประมีต เพื่อว่าพวกชาวพื้นเมืองจะได้เลิกการกำรงชีวิตแบบอยู่ดูๆ และแบบสกปรกตามวิถีทางของพวกเข้าและให้พวกพื้นเมืองมาร่วมกับชนชั้นกรรมกรในเขตอาณาจักรห้องแห่ง เขาตั้งคืนใจเป็นโรงเรียนสำหรับเด็ก ๆ พื้นเมืองชั้นที่ Parramatta และเบิร์กฟาร์มชั้นที่ชายฝั่ง Port Jackson สำหรับผู้ใหญ่ พวกพ่อแม่พยาบาลเกลี้ยกล่อม ให้เด็กชาย 6 คน และเด็กหญิง 6 คน ออกจากโรงเรียนที่ Parramatta เพราะมีสิ่งที่สำคัญยังกัน เป็นเวลาที่หลังปี ก.ศ. 1815 ที่ Macquarie โปรดให้วันคล้ายวันเบิร์กโรงเรียนทุกครั้ง เด็ก ๆ ได้แสดงให้เข้าเห็นว่า ให้มีความก้าวหน้าในการอ่านและการเขียนเกิดขึ้นแล้ว มีการจัดอาหาร สำหรับ Macquarie มีการเอาเนื้อสัตว์ มาเสือเทศ และเหล้าให้พวกชาวพื้นเมือง หัวหน้าชาวพื้นเมืองระเบิดเสียงหัวเราะออกมาและกระโจนขึ้น และยังได้แสดงท่าทางแบบชาวพื้นเมืองชั้นใน Sydney Gazette เรียกว่า "The spontaneous offering of uncultivated nature" ในปี 1818 หนังสือ Sydney Gazette ได้ทำนายว่าวันหนึ่งชาวพื้นเมืองจะยกฐานะคืนพื้นจากการเป็นคนครัวของชาวผิวขาว แต่ความเป็นจริงมิได้เป็นเช่นนั้น กล่าวคือ จำนวนโรงเรียนที่ Parramatta ไม่เคยเพิ่มขึ้นจาก 20 โรงเรียนเดียวในเขตเมือง ชาวพื้นเมืองก็ยังคงมีลักษณะที่แสดงออกถึงพฤติกรรม (cruel fun) สำหรับเด็กนักเรียนและผู้ใหญ่ ที่ขาดประเพณีที่นับว่ามีชื่อเสียงมากในชนิดนี้ Parramatta และ Hobart Town คือ ให้ชาวพื้นเมืองที่เนาซ่ากันหรือทำลายกันท่านกลางความสนุกสนานของคนอื่นที่เป็นชาวผิวขาว สำหรับในท้องที่ทาง ชาพื้นเมืองท้องการตอบแทนการขอโดยที่คืนของเข้าไปและชาวผิวขาวก็ยังคงปฏิบัติกับชาวพื้นเมืองแบบท่าทoka พื้นที่ที่พื้น¹²

3.1.10 การยกระดับชาวบุรุษ

Macquarie ได้รับความสำเร็จเพื่อสืบในความพยายามที่จะยกระดับความเป็นอยู่ของชาวบุรุษที่อยู่ใน New South Wales และ Van Diemen's Land ในระหว่างปี 1811 และ 1816. เขาจัดตั้งสถานที่ใช้เป็นโรงเรียน (school-houses) ที่ Liverpool, Windsor, Richmond และ Wilberforce เพื่อทำให้เชื่อมั่นว่า หลักทางศาสนาจะปฏิถูกังวลอยู่ในจิตใจของอนุชน tộcไป ในปี 1815 เขายื่มงานห้าม British and Foreign Bible Society เพราะเขามีความเห็นเช่นเดียวกับผู้ก่อตั้งว่าคำสอนจากพระคัมภีร์ไม่เป็นสิ่งที่ควรให้เด็กเหยินและช่วยปลดปล่อยใจให้เกิดความเห็นอกใจ ด้วยการจัดตั้งโรงเรียนวันอาทิตย์ (Sunday School) ที่นี่ ก็เป็นวิธีที่นิยมให้กับเด็กของ Macquarie และการสนับสนุนอย่างเต็มที่ของ Bathurst ในฐานะที่เป็นรัฐมนตรีว่าการต่างประเทศสำหรับอาณานิคม ฉะนั้นพวก evangelicals* จึงถ่างกันหักห้ามความนิยมของนักเรียนในสังคมของ New South Wales หันไปทางอื่นๆ อย่าง Samuel Marsden ผู้พากษา E. Bent และ J. Wylde และข้าราชการทหารและพลเรือนคนอื่น ๆ ที่ถูกมองว่าเป็น evangelicals ที่คงจะภัยให้กับชาตินี้ กลอกรักษาสิ่งที่มีอยู่ของ F.H.Greenway ซึ่งเป็นสถาปนิกที่ออกแบบบ้านเรือนในเมือง Bath ในรัฐ New South Wales จึงสร้างที่ Liverpool และ Windsor ลักษณะการตกแต่งในลักษณะสถาปัตยกรรมจะเห็นได้ว่าลักษณะของอารยธรรม เป็นแบบโปรตุเกสและ evangelical

* บุคคลที่มีความเชื่อในคำสอนเกี่ยวกับ Gospel

3.2 Van Diemen's Land ในสมัยของ Thomas Davey

ในขณะที่ผู้ดูแลงานของ Macquarie เป็นรูปเป็นร่างขึ้น เขายังสืบเชื่อมันว่า เขายิ่งเป็นคนที่มีคุณธรรมในคำแห่งชองเขา และเขาถึงยังถูกตีคืนมาอีกขั้น Lieutenant Colonel Thomas Davey เป็น Lieutenant Governor แห่ง Van Diemen's Land ภายหลังการรัฐกรรมของ David Collins ได้ใช้ศิษย์ญาและกำลังสมองอย่างมากในการจัดหารโรงอาหารให้เพียงพอ给นายทหาร จัดหารโรงพยาบาลสำหรับคนร่วร้าย และผู้ซึ่งมีภารกิจในการทำลายล้างของพากชาวฟินเมืองกับโจรสลัด แต่ Davey เป็นคนที่ประหลาด奇怪 เรียกันว่า "Mad Tom" เขาจะคุ้มครองกับพวกรักษาดู管 ในถนน Argyle Street เคินในถนนโดยรวมแต่เสื่อหันในเรียกทุก ๆ คน และเป็นคุณเด็กคื่น ๆ ก้ายซื้อทางคริสต์นิยม อุปถัมภ์กันอย่างเปิดเผยกับนักโทษหญิง ซึ่งสร้างความเจ็บปวดให้กับภราดรยานของเขามาก การกระทำการของเขายังเป็นที่ถูกกล่าวหาในหมู่ครอบครัวที่นำเคราะพใน Hobart Town เมื่อ Macquarie ทราบว่า Davey ใช้เวลาส่วนมากในการคุ้มครองพูนคุณในด้านนี้ ในการควบค้ากับชนชั้นท้าท่า Lewtham เขายังคงกระจุจล แต่ออก และเขาถึงแจ้งเรื่องราวของ Davey ให้ Bathurst ทราบ

3.3 นักปฏิริยาคอมไทร์ pro-emancipist

เมื่อบุคคลในคำแห่งสูง ๆ ในชีวิตคุณค่าค้านไม่ได้ ให้ความเห็นด้วยความชักดูดของ Macquarie ก็รู้สึกว่าจะเป็นไปไม่ได้ที่จะยอมให้คนเหล่านั้นมาขังเขา เช่นมองว่า ตัวของเขานั้นถูกกระตุ้นจากความชั่น เคืองที่ถูกห้องท่านห่านของกองตรองธรรม (righteous indignation) และมองผู้ซึ่งขังเขาเป็นคนที่ถูกกระตุ้นจากความท้าท่า Lewtham และความเสื่อมเสีย (baseness, and infamy) เขายังดูว่า การที่เขามีจิตใจที่เมตตากรุณา จึงทำให้เขายังคงถูกนิ่ญแคลนบรรดาค่าความรู้สึกที่อยู่คู่ธรรมและการไม่มี สรีภาพ เขายังถูกมองว่าเป็นคนที่ร่วงโรยอย่างผิดปกติในช้อดีพิเศษของบุคลิกลักษณะของผู้ที่ขวางทางพวงผู้ไคร้รับการปลดปล่อย และเขาถูกมองว่าไม่เห็นด้วยกับพร่องในบุคลิกลักษณะของผู้ที่เคยสนับสนุนเขา มีผู้ที่ไคร้รับ

ELLIS BENT

Portrait by an unknown artist in the National Library, Canberra

THE REVEREND SAMUEL MARSDEN

Portrait by Richard Read, Senior, in the Mitchell Gallery, Sydney

การปลดปล่อยคนหนึ่ง แก้ลงท้าเป็นคนมีศีลธรรมและแก้ลงท้าเป็นคนเกร่งหาสน่าที่เข้าท่าเข่นนั้น ก็เพื่อจะยกระดับอาชีพของตนให้คุ้ม ซึ่งได้เป็นการพิสูจน์ให้ Macquarie เห็นว่า Macquarie เอง มีความฉลาดที่สามารถดึงเอาคนที่ไม่พยายามทำความคุกคามเข้ามาสู่ ฐานะอันสูงส่งของสังคมอีกด้วย การที่ Macquarie มีความเชื่อมั่นในความถูกต้องของเขา ประกอบกับความประสันถวายของผู้ที่เคยชักชวนเขา ทำให้เขากองเหล่าวิชาชีพบรรดา ข้าราชการชาวโสหทิฟที่เป็นทหารและพลเรือนในอาณานิคม ในเรื่องที่ไม่น่าจะเป็นสาเหตุของ การวิวัฒนา ยกตัวอย่างเช่น เมื่อญี่ปุ่นพากษา (judge advocate) Ellis Bent แจ้งให้ ทราบว่าพวกที่ได้รับการปลดปล่อยไม่ควรถูกบังคับให้เข้าทำงานในสถานที่ราชการหรือเข้าใน สังคม เพราะจะกับความสึกด้านการเคารพย่ำแย่ และໄคแจ้งให้ทราบอีกว่าการทั้งให้คนที่ มีความประพฤติเสียหาย และไม่เคารพในสังคม เช่น Simeon Lord จะทำให้สถาบัน ที่รวมใจต้องเสื่อมเสีย Macquarie ก็ความเอาไว้การทั้งค้านของ Bent นี้เป็น การแสดงความอภัยต่อบุคคลชาวเชื้อชาติญี่ปุ่นที่ต้องบังคับทำงานในคหบ钟 Bent มาก่อน ออย่างไรก็ตาม Bent ก็กลับมองคนและแหงกับเขา Bent ญี่ปุ่น Macquarie ต้องการให้ญี่ปุ่นพากษาระบุนิบิคิวน เมื่อกับนายทหารชั้นรองหรือร้อยตรีหรือ ร้อยโทหรือไม่ก็เป็นผู้บังคับหมวด (subaltern หรือ cypher) แต่ Bent ก็คิดอีกแหงหนึ่งว่าพวกญี่ปุ่นพากษาระบุนิบิคิวนจะเป็นเอกเทศจากฝ่ายบริหารของรัฐบาล นอกจากนี้ยังมี พวกร้าราชการทหารที่ไม่เห็นด้วยกับเขา ต่างเบะเบี้ยนใบขาย ผู้ได้รับการปลดปล่อย (emancipist policy) จะเห็นได้จากเหตุการณ์ในการรับประทานอาหารค่ำ มีข้าราชการ คนหนึ่งว่าคุณปลดปล่อยนั้นฝาผนังในห้อง แสดงภาพ Macquarie ในห้องน้ำอันอยู่ ปราสาทจากศีลธรรม นอกจากนี้พวกข้าราชการเหล่านั้นยังปฏิเสธคำเชิญที่จะไปรับประทาน อาหารค่ำ ณ ที่ทำการรัฐบาล (Government House) เขาเหล่านั้นปฏิเสธที่ไม่ได้รับเชิญ จะสมาคมกับบุคคลที่ทำหอยก่าวชาหังในค้านยศฐานาราชศักดิ์และสภาพความเป็นอยู่ การกระทำ เช่นนั้น ทำให้ Macquarie ญี่ปุ่นชักเดือดที่พวกร้าวมากกว่าที่จะเข้าเดือดในหลักการ อันยะโลและของของคนเหล่านั้น

เมื่อ Marsden ปฏิเสธ ที่จะร่วมมือในนโยบายซุกุกปลาด้วย Macquarie ก็กล่าวหาว่า เขายังเป็นคนชั่วร้ายในทราบของพระ และ Macquarie ก็มองไปว่าการคัดค้านของ Marsden เป็นการซุกุกอำนาจของเขารึเปล่า ทันที 1818 เขายังให้ Marsden ไปพูดเชา ณ ที่ทำการรัฐบาล และเขาได้ตักเตือนว่า Marsden มีหน้าที่จะเป็นที่จงรักษาท่าแห่งอันสูงส่งของแผ่นดิน ด้วยในการสนับสนุนอำนาจของ Macquarie และรักษาความสงบของประเทศไทย หลังจากนั้นก็มีคำสั่งมิให้ Marsden มาเหยียบในที่ทำการรัฐบาลอีกต่อไปยกเว้นในงานราชการเท่านั้น

2 ปีแรก ผู้ที่อยู่ในอาณาจักรที่รู้สึกว่าประสบความบุ่งบากจากความประพฤติที่หัวหาญโดยทั้งของ Macquarie Reverend Vale ได้ยื่นคำร้องไปยัง British House of Commons ในคำร้องนั้นก็กล่าวโทษ Macquarie ดัง ๆ นานา ไก้แก่

1. เข้าไปครอบงำการตัดสินใจของคณะรัฐมนตรี
2. จับเสรีชนมาโดยโภยที่ไม่ได้รับคำสั่งจากผู้ตรวจ
3. ขยายใบอนุญาตให้แก่นักโทษ
4. ห้ามประกาศครุฑ์ที่จะแต่งงานในที่สาธารณะ
5. ครอบงำศาลสถิตย์บุคคลรวม

Macquarie ค่าว่าตนที่ทำเช่นนี้เป็นกลุ่มคนที่ตรวจสอบชั่วชา ล้าหากเป็นคนฉลาดแล้ว Macquarie ควรปล่อยเรื่องนี้ให้ผ่านไป แต่เขาไม่ฉลาด จึงไม่กระทำเช่นนั้น เขายังรู้สึกว่าเขายังคงทำร้ายให้ได้รับมากเจ็บแสบสาหัส ซึ่งเสียงก์เสื่อมเสียก็ 13

3.4 การปฏิบัติค่อนข้างไทยที่คุณทางนาใน ศ.ศ. 1817-1819

ในระหว่างปี 1817 และ 1819 จำนวนนักโทษที่ส่งมายัง New South Wales เพิ่มขึ้นอย่างมากและการคุณทางกีฬาความมากขึ้น ภายหลังสังคมรวมแล้ว อังกฤษก็ทดสอบในสถานการณ์ที่ลำบาก ในเดือนพฤษภาคม ศ.ศ. 1818 มีเรือบรรทุกนักโทษถึง 5 ลำ เคินทาง

มาถึงชีคืนนี้ Macquarie เชื่อว่า ผู้ที่ต้องรับโทษจะไม่ประสังค์ทั้งจังหวัดไทย คิดเอาไว้ว่า รัฐบาลจะหอบเรียนดูและจ้างพวknักไทยเลี้ยงเอง คั้งนั้นในชีคืนนี้ พวknักไทยก็เริ่มรับงานสร้าง โรงทหารสำหรับนักโทษชนใหม่ (convict barracks) สร้างที่ท่าการศาลฎีกา (Supreme Court) และสร้างโบสถ์ใหม่ ๆ ที่ Windsor และ Liverpool ค่ายวิเชียร ก่อการรายจ่ายของรัฐบาลในการอุปถัมภ์พวknักไทยที่สูงขึ้นอย่างมหาศาล อย่างไรก็ตาม อนุชันนุ่นหลังในอสเตรเลียจะได้รับผลกระทบด้านความสร้างสรรค์และเกียรติยศจากใบสั่ง Greenway ที่ Winsdor และ Liverpool นอกจากนั้นการสร้างโรงทหารแห่งใหม่ชื่อชีคืนนี้ ก็ช่วย Macquarie ในด้านการปรับบัญชีศัตรูของนักโทษ ค่ายการป้องกันการโจรมธรรมที่จะมีในเวลาอุบัติคืนตลอดความเสียหายประเภทอื่น ๆ

3.5 สภาวะทางเศรษฐกิจและความเคลื่อนไหวของพอกา

ในเวลาเดียวกันทางค่ายนี้ก่อการสร้างเมืองที่ชื่อ Van Diemen's Land ซึ่งก้าวไกลเกินไปกว่าวัตถุประสังค์ชั้นแรกที่จะเป็นการลงโทษและปรับบัญชีศัตรูของนักโทษชาวอังกฤษ ในปี 1817 พอกพอก้าและผู้ที่ต้องรับโทษที่ร่าเริงก่อรั่วแก้ไขตัวเองที่ Bank of New South Wales ทำการ ในอาณาจักรแห่ง 2 แห่ง ขยายกิจการให้ใหญ่ขึ้น ลินค์ชั่นและได้รับการส่งออกจากชีคืนนี้ ไปยังอังกฤษเพื่อประสบความสำเร็จอย่างสูง นำมันปลูกไว้ (ไข่ปลาแพะ) และหนังแมวน้ำน้ำจืดที่เป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้รับความสำเร็จอีกเมื่อไหร่ ก็จะมีภารกิจใหม่ๆ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นการก่อการในค่ายกลิ่นรั่วใน New South Wales ผู้ที่ต้องรับโทษที่ฟาร์มกันในห้องที่ Hunter River ในห้องที่ Bathurst และในห้องที่ตะวันตกเฉียงใต้ที่ Camden เรือยไปยัง Moss Vale และความแనวย้ายผู้คนให้จาก Illawarra ไปยัง Jervis Bay บริเวณที่ตั้งรกรากใน Van Diemen's Land ก็ขยายตัวไปจาก Hobart Town ไปตามแนวแม่น้ำ Derwent และมีการก่อการที่จะปลูกสน (Huon pine) ในที่ดินที่บริเวณ Macquarie Harbour บนชายฝั่งตะวันตกเฉียงใต้ของเกาะคาย ใน ก.ศ. 1819 ประชากรใน New South Wales

มีทั้งหมด 26,026 คน เป็นนักไทยสี่ 9,986 คน หรือ 38.3% ที่ Van Diemen's Land ในปี เคียวกันมีทั้งหมด 4,270 คน เป็นนักไทยสี่ 2,190 หรือ 47.1% คนที่อยู่ในสมัยนั้น ໄก้ประมาณไว้ว่ามากกว่า $\frac{3}{4}$ ของประชากรทั้งหมดในเขตอาณานิคมทั้งสอง เป็นนักไทยและลูกหลานของนักใหม่

ในเดือนกรกฎาคมและกุมภาพันธ์ ศ.ศ. 1819 พ่อค้าที่ชื่อวินซ์ โกลด์ฟัลค์ ได้จัดประชุมกัน 2 ครั้ง โดยมีประธานคือ Sir John Jamison เพื่อถกบัญชาเกี่ยวกับอนาคตของเข้าและอนาคตของอาณานิคม บรรดาพ่อค้าโกลด์ฟัลค์ให้จะเสนอคำร้องให้ยกเลิกนโยบายห้าม ฯ ของรัฐบาลอาณานิคม ที่มี ฯ ตามมาเพื่อจะสร้างอาณานิคมให้เป็นแหล่งลงทุนนักใหม่ เขาที่ตีแผ่นศาลของทหาร (Judge advocate's court) ที่ปฏิบัติงานกันช้ามกันความรู้สึกและความนิ่งคิดแบบชาวอังกฤษ เข้า ขอร้องให้มีการสอบสวน โดยลูกชน ถ้าหากทางสาวชินดู ทางสาวชินดู ทางสาวชินดู (Hottentots) จากแอดวอยด์ และทางสินไกร มีสิทธิ เช่นนั้น พากเข้าซึ่งเป็นชาวอังกฤษและลูกหลวงชาวอังกฤษ ก็จะต้องมีสิทธิ เช่นนั้นเหมือนกัน แต่เห็นอีสิ่งให้เขาระบุร้องก็เพื่อปรับปุง โอกาสในการแสวง หาความร่ำรวยของพวกเขานั่นเอง เช่น เขายังการตลาดสำหรับสินค้าขาว ให้เด็กนักเรียน เรียนที่บรรทุกภาระน้อยกว่า 350 กิโลเมตรต่อวันกับอาณานิคม และให้อังกฤษเลิกบุ่งเกี่ยวกับสินค้าของ อาณานิคม เช่น ขนแกะและไข่ปลาดาว และยังห้องการให้เป็นที่ทราบกันในอังกฤษว่า จำนวน ประชากรที่เพิ่มขึ้นในอาณานิคมนั้นยังคงเป็นคนที่มีศีลธรรมและสุขุม (moral and sober) เช่น เคียวกับประชากรในเมืองแม่ ในขณะเดียวกัน Macquarie เองก็ได้แนะนำว่ารัฐบาลอังกฤษ ควรจะทำตามคำแนะนำของ Flinders ซึ่งให้เรียกที่ว่า "ทั้งหมดกว่า" ของสเตรลีย (Australia)¹⁴

3.6 ผู้ถือกำเนิดในออสเตรลีย (Native borne) และทัศนคติของเข้า

สังคมของออสเตรลียได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งเป็นระบบท่องเที่ยว Macquarie จะออกจากออสเตรลียไป ลิ่งที่เปลี่ยนแปลงนั้นก็คือ การที่เกิดขึ้นในนี้ คือผู้ถือกำเนิดในออสเตรลีย นักสังเกตการณ์จากอังกฤษไม่มองเห็นถึงความแตกต่างของผู้ถือ กำเนิดในออสเตรลีย ไปจากบ้านการค้าของเข้า ทั้งในลักษณะรุปร่าง และทัศนคติ กล่าวคือ

เด็กหนุ่มจะมีภูริห์สูง โปร่ง แขนขา เล็ก แต่หน้าตาดี สมส่วน ภูริห์สูงเล็ก แต่มีผลกำลังดี แข็งแรง ทำงานหนักได้คือว่าชาวบุรีรัมย์ แต่เดี๋ยวไม่ว่องไว ใจรัชทัยแท้ไม่อาราทแก้ผู้ที่ทำให้เข้าใจรัช ในคำภาษาฯ ส่วนใหญ่จะพูดภาษาที่ทุบงง (giddy language) แบบพ่อแม่ที่เป็นนักโทษ นอกจากนั้นพากันยังพัฒนาการอุดอะเสียง เป็นแบบของคนไทยอีกด้วย

มีบางคนเชื่อว่า เมื่อออสเตรเลียเป็นอาณานิคมของนักโทษ ซึ่งความมั่งคั่งและความเจริญของออสเตรเลียมากจากแรงงานของนักโทษ ฉะนั้นออสเตรเลียก็ควรจะเป็นของนักโทษและถูกหลานนักโทษ และพวกที่มาตั้งรกรากและผู้อพยพมาหรือคนงานที่เป็นเสรีชนควรจะไช่เชื่อว่าเป็นคนต่างด้าว ความเกลียดและกลัวชาวต่างประเทศ (Xenophobia) ของพวกที่เกิดในออสเตรเลียเป็นเหตุผลแรกที่เข้าอ้างสิทธิ์ที่จะเป็นเจ้าของออสเตรเลียอย่างเด็กชาติ และเป็นผู้นำในการกล่าวถึงคำขวัญที่ว่า "Australia for the Australians" หรือ "Australia for the White man" คำขวัญคุ้งกล้ำว่าที่ความสำคัญขึ้นคือความรู้สึกที่รักชาติอย่างรุนแรงและภัยหลังกันเน้นความสำคัญมากขึ้น

ในสมัยของ Macquarie ลักษณะความเจริญยังคงถูกดำเนินการโดยพวก evangelicals ไม่ใช่จากคนเชื้อสายอังกฤษ จากหนังสือพิมพ์ทางกirkที่สอนพวกมาสู่ชาติ พวกคนเจ้าชู้ พวกนักเล่นการพนัน และพวกกี่จาร์วันว่าจะไม่ได้รับการเคารพนับถือในโลกแห่งนี้ ในขณะที่พวกที่เกิดในออสเตรเลียส่วนใหญ่ที่มารถก้าวขึ้นมาเป็นคนสำคัญในสังคม พวกที่ไปป้องศาสนานิปรแทสแคนท์ (apologist's for Protestant ascendancy) ก็รู้สึกจะภาคภูมิใจอย่างยิ่งและมีความพอใจในการเป็นชาวอังกฤษ ในขณะที่พวกที่เกิดในออสเตรเลียเริ่มภาคภูมิใจในสภาพแวดล้อมที่เป็นชุมชนชาติ และมองสภาพแวดล้อมนี้ด้วยสายตาของคนที่รักบ้านมากกว่าสายตาของทั่งๆ พวกที่ไปป้องศาสนานิปรแทสแคนท์ มักจะเขียนถึงออสเตรเลีย ในระยะของคัชและอังกฤษตอนที่ชิงเห็นว่าออสเตรเลียเป็นคืนแค้นที่แห้งแล้งอย่างมาก มีกิจกรรมหนึ่งชื่อ Barron Field ซึ่งเป็นผู้พิพากษาที่ 2 ของศาลฎีกา ไคเชียนเกียกับประเทศไทยแห่งนี้ว่าเป็นคืนแค้นที่แห้งแล้งยิ่ง

ลิงสาคัญที่ควรพิจารณามากที่สุดเกี่ยวกับผู้ดือกดำเนินการในออสเตรเลียนั่นก็คือ นิสัยใจคอที่ว่าพวกเขามีความหล่อหลอมไม่ได้รับความชั่ว ráy ของบุพการีของเข้าไว้ เดย¹⁵

หลักฐานของศัลยแพทย์ชื่อ Peter Cunningham ซึ่งบันทึกไว้เมื่อ ก.ศ.

1827 ให้กล่าวไว้ว่า พฤกษ์ถือกำเนิดในออสเตรเลียและจะไม่ถูกการคุ้มครองมาเลย คติ-ประจาระใจของพวกราชเชิงความชื่อสัทธ์ นอกเหนือ อนุศาสนาจารย์ Lang ได้บันทึกไว้ ใน ก.ศ. 1834 ว่า เด็กหนุ่มเด็กสาวที่ถือกำเนิดในออสเตรเลียนั้นไม่ใช่เรื่องคุ้มครอง ยามากันเลย นอกจากนั้นยังมีหลักฐานที่น่าประทับใจที่สุด จากสูนิคิชของ Sir William Burton ซึ่งเป็นผู้พิพากษาแห่งศาลสูง New South Wales ระหว่าง ก.ศ. 1833-1844 ได้รายงานไว้ว่า ผู้ถือกำเนิดในออสเตรเลียรุ่นแรกนี้คุณธรรมดูงดงามกว่า ชนทุกชนในสังคมออสเตรเลีย ซึ่งรวมทั้งบริษัทที่อยู่เพี้ยนมาด้วย กล่าวคือในระยะเวลา 5 ปี คือระหว่าง ก.ศ. 1833-1837 มีจำนวนคนเป็นพันที่ได้รับการสอนส่วนจาก Burton เป็นประจำทุกปีจากประชาชน 4 หมื่น มีอัตราส่วนคงดี คือ นักโทษ 3.4 ผู้ได้รับการปลดปล่อย 3.2 ผู้อพยพแล้ว 1.3 และผู้ถือกำเนิดในออสเตรเลีย 1.0 และไม่มีอาชญากรรมที่ก่อขึ้นโดยผู้ถือกำเนิดในออสเตรเลียในระยะเวลาดังกล่าว นอกจากนั้นยังมีหลักฐานที่แสดงความชื่อสัทธ์ของผู้ถือกำเนิดในออสเตรเลียอีกตัวอย่างหนึ่งคือ Robert D. Barton ซึ่งเป็นธุรกิจของ "Banjo" Paterson และเป็น squatter ที่มีคุณภาพนับถือ ได้เขียนเอาไว้ว่า

ชาเฟเจ้าคิคิว่า คณหนุ่มออสเตรเลียเป็นคนที่มีความชื่อสัทธ์มากพอ ๆ กับเป็นผู้คุ้มครองเงินทองและสิ่งของมีค่า; ท่านสามารถทึ้งกระหึ่มหรือบานเสียงไว้โดยมีช้าของว่างไว้ เป็นเวลาหลายวัน บางที่เป็นเวลาหลายสัปดาห์ และเมื่อท่านเดินทางกลับมา ก็จะพบร้าไม่มีอะไรไปเลย ยกเว้นจะมีการคุ้มครองชาสักหนึ่งหรือมีการปะกอบอาหารขัน ซึ่งแน่นอนที่เคียวที่เข้าเหล่านั้นจะไม่ปฏิเสธแน่นอน แทนบัดดังแท้ความจำครั้งแรกที่สุดของชาเฟเจา การที่ตราลูกวัว ถูกคุ้ยไม่ถือเป็นการปะกอบอาหาร.... และการฆ่าสัตว์เพื่อเอาเนื้อเป็นอาหาร ก็เป็นการทำเพื่อเอาเงินกับผู้อื่น อย่างไรก็ตามสภาพการณ์นั้นก็ค่อย ๆ เปลี่ยนไปทีละน้อย แต่คนจำนวนมากก็ยังไม่ได้กระหนกถึงความเปลี่ยนแปลงนั้น... แต่ยังคงทำลายคอไปซึ่งเรียกว่าการซ้อมปูงสัตว์¹⁶

เพราะเหตุใด ผู้ถือกำเนิดในออสเตรเลียจึงมีลักษณะนิสัยที่ไม่ถูกครอบจำกัด ชั่วราษฎร์ของบุพการี ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ว่าที่เป็นเช่นนั้น เพราะเหตุผลสำคัญนั้นก็คือ สถานการณ์

ในอสเตรเลียเรื่องความมั่นคงทางเศรษฐกิจและการค้าที่มีความต้องการแรงงานที่มีความสามารถและยินดีจะทำงาน ซึ่งแทบทั้งไปจากสภากาชาดในอังกฤษในขณะนั้น ณ อาณาจิตรแห่งนี้ มักจะมีการขาดแรงงานอยู่เสมอ ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี ที่เป็นช่วงส่วนหนึ่งของอาเกิลมาจากในปัจจุบันที่ปราศจากขอบเขตที่มีผู้คนอาศัยอยู่เพียงเล็กน้อย ยังมีงานที่จำเป็นจะต้องทำมืออยู่มากไม่จำกัดที่เดียว และส่วนหนึ่งอาจเป็น เพราะแรงงานกรรมกรไม่ค่อยจะมีประสิทธิภาพอย่างมากนั้นเอง ซึ่งได้เห็นมาแล้วว่า พากนักไทยต้องถูกกระตุ้นให้ทำงานให้รุนแรง เพราะพากนักไทยมักจะชอบทำงานช้า ๆ เนื่อย ๆ ไม่ค่อยได้ผล อย่างไรก็ตาม นายจ้างจำนวนมากก็ยังเห็นว่าแรงงานพากไทยมีประสิทธิภาพกว่า แรงงานของพากผู้อพยพที่เป็นเชื้อชาติอื่นซึ่งไม่คุ้นเคยกับสภาวะของอสเตรเลีย ด้วยสภากาชาด คั่งกล่าวเหล่านั้นเอง แรงงานที่เป็นอิสระ และมีประสบการณ์จึงเป็นที่นิยม และชายคีมากในขณะนั้นแม้แต่เด็ก ๆ ก็อาจจะได้รับค่าจ้างคิดเป็นเดือนหรือเดือนครึ่ง ๆ แรกเป็นความจริงที่ว่า เด็กอายุ 10-15 ปี สามารถทำงานรับผิดชอบงานเองได้แล้ว จะพบว่าเป็นเรื่องธรรมชาติมากที่เดียว ที่เด็กอายุ 13 ปี ทำอาชีพตอนวันขึ้นมาโดยมีประเทศที่ใกล้ ๆ เช่น Albert Wright หนุ่มน้อยผู้ประกอบธุรกิจทำปศุสัตว์เลี้ยงแกะ (sheep station) ซึ่งอยู่ทางทิศตะวันตกที่ห่างไกลมาก ฉะนั้นจะเห็นได้ว่าสภากาชาดของอาณาจิตรได้เปิดโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับเด็กหนุ่มสาวให้เข้าสามารถไว้วางใจตนเองได้ก่อนที่จะมีอายุโดยเดิมที่เสียอีก ในขณะเดียวกัน สภากาชาดเรื่องที่มีเด็กความชั้นร้ายได้กระตุ้นให้เด็กหนุ่มสาวที่ถือกำเนิดในอาณาจิตรพากันหนีไปให้ห่างไกล สิ่งแวดล้อมเช่นนี้ยังช่วยให้เด็ก ๆ หนีออกไปจากความชั้นร้ายของคุณลักษณะนิสัยของผู้ได้รับการปลดปล่อยที่เป็นนักไทยมาก่อน ในรายงานของ Bigge's Report on the State of the Colony (1822) บันทึกไว้ว่า เด็กหนุ่มในอาณาจิตรไม่เต็มใจที่จะตั้งงานกับนักไทยส่วนใหญ่ หันหน้าไปจากเหตุผลสำคัญที่คือ พากเขามีความยึดงำถูมีในการเป็นเด็กหนุ่มที่ถือกำเนิดในอสเตรเลีย และมีความรู้สึกถูกลดความชั้นร้ายความสื่อมารมณ์ของนักไทย ซึ่งแม้จะแสดงออกมาให้เห็นโดยพ่อแม่ของเขางานก็ตาม¹⁷

3.7 การเดินทางมาอสเตรเลียของพระแคชอลิติค

ตอนปลายสมัยของ Macquarie ได้เกิดมีความคิดเห็นอีกแบบหนึ่ง ซึ่งเขามีอิทธิพลต่อการพัฒนาความเจริญในอสเตรเลียและเริ่มกระชาจยออกไปสู่สาธารณะทั้งใน New South Wales และ Van Diemen's Land ในเดือนพฤษภาคม ค.ศ. 1820 พระ 2 องค์ คือ J.J. Therry และ P. Conolly มาจากไอร์แลนด์ มาถึงอสเตรเลียมาปักครองบริหารงาน พวกแคชอลิติคในเขตอาณาคิริทั้งสอง ทั้ง 2 องค์มีโถเป็นพระชุดแรกที่มายังอสเตรเลีย เคยมีพระนามสามองค์แล้วในระหว่างที่เกิดความผุ่งยากชนในไอร์แลนด์ระหว่างปี 1798 ในปี 1817 หลวงพ่อ O'Flynn ได้เดินทางมาโดยไม่ได้มีสารตราแบบราชการจากรัฐมนตรีท่องประเทศา จึงถูก Macquarie บังคับให้ออกไป และ Macquarie โปรดเชื่องหลวงพ่อ O'Flynn มา ก็แสดงอาการโกรธท่อพระ ไปรแทสแตนท์ พอ ๆ กับการที่ไม่มีหนังสือแต่งตั้งมา

การมาถึงของ Therry และ Conolly ทำให้มันใจชาวแคชอลิติคไอริช ใน New South Wales และใน Van Diemen's Land จะท่องໄไปรับการสั่งสอนท่อไป เกี่ยวกับเรื่องความเมตตาภูษ่า ความรักของพระเจ้า และความศรัทธาในพระเจ้า โดยก่อนหนุกหนาที่ได้เอาความคิดคั่งกล่ำนี้ไปประปันกับความประณานในทางโลกของชาวไอริช ซึ่งทำผลงานเดียวกับความรู้สึกทางศาสนาของพวกไปรแทสแตนท์ ความศรัทธาของพวกเขาระหว่างที่ เกี่ยวข้องเป็นพระผู้สร้างในสวรรค์และโถกนุழ្យ์ อันความรู้สึกและความศรัทธาเหล่านี้ได้ประปันกับความประณานในทางโลกของชาวอังกฤษ พวกไปรแทสแตนท์ยังเบี้ยหยันการกำรงัชวิทท่อก่อนของพวกแคชอลิติค เบี้ยหยันในการโถกค่านับท่อพระของพวกเข้า ก่อความเสื่อมในสังลีลีบ ท่อเครื่องประดับที่ทำด้วยหินทรายที่เป็นการอุทิศทางศาสนา พวกแคชอลิติคที่รู้สึกสลดใจที่พวกไปรแทสแตนท์นำห่าให้ความเป็นอันหนึ่งอันเกี่ยวกับของอาณาจักรคริสต์เกี่ยนท่องแทรกแยกไป สลักใจต่อการประกอบพิธีที่เป็นเพียงเงาที่ทาง ๆ ของพิธีส่วนหนึ่งที่พิธีพิณของเข้า ลักษณะของการที่พวกไปรแทสแตนท์คุ้นเคยในประเทศ ให้ลูกหลานของพระเจ้า (หมายถึงชาวแคชอลิติค) อุปถัมภ์ใน

ฐานะที่ทำอยู่ในสังคมโลกไป ตั้งนั้นในตอนปลายสมัยของ Macquarie เกิดมีพัฒนาดีและ
ชุกหมายปลายทางของมนุษย์ชน 2 แบบ ที่เผยแพร่นำกันในออสเตรเลีย

3.8 การค้นหาสถานการณ์แห่งรัฐ

ในขณะเดียวกัน รายงานอย่างกว้าง ๆ ก็เริ่มกระชาวยอกไปในอังกฤษเกี่ยวกับ
เรื่องราวีที่เกิดขึ้นในอาณาจักร กลุ่มที่สุดใจชุนใจในตัว Macquarie ให้ทำอย่างที่ทุกที่จะ
สร้างความแน่ใจกับพวกที่คิดเหมือนคนในลอนดอนว่า ช้าหลวงใหญ่เป็นทรราชที่ดูราษฎร์บังหลวง
ในระบบที่อาชญากรรมในอังกฤษเพิ่มขึ้นพอ ๆ กับความสุขภาพที่มากขึ้นในการบรรเทาภัย ในเมือง
ไม้ปั้นอาณาจักร ในการค้นหาสืบทราบสถานการณ์แห่งรัฐในปี 1819 House of Commons
แต่งตั้งคณะกรรมการซึ่งการดูแลนี้เพื่อค้นหาสาเหตุ รัฐมนตรีที่ตั้งประทศสำหรับอาณาจักร คือ Lord
Bathurst ก็กำลังพยายามปัญหาของอาณาจักรเข่นกัน และเขาได้สรุปว่า บุคคลจะได้รับ¹
อนุญาตให้ไปทั่วราชอาณาจักรที่ New South Wales ได้

ในปี 1819 Bathurst แต่งตั้งให้ Thomas Bigge เป็นกรรมการ
สอบถึงความเพื่อรายงานข่าวว่า

1. การส่งคนมาเพื่อเป็นการลงโทษนักโทษหรือไม่
2. ให้รายงานเกี่ยวกับข่าวร้ายการทุกชนิดในอาณาจักรไม่ว่าจะ มีอยู่หรือค่า
ว่ามีนิสัยใจคออย่างไร .
3. ให้รายงานเรื่องให้เข้มงวดในการลงโทษ
4. รายงานถึงทางที่จะปรับปูงค้านศาสนาและการศึกษา
5. รายงานเกี่ยวกับผลประโยชน์ในการเกษตรและการค้าของอาณาจักร
6. รายงานเกี่ยวกับความเหมาะสมของการรับบุคคลซึ่งเคยเป็นนักโทษมาก่อนเข้า

สังคุม

7. ท่องจำแจงให้ทราบว่าลักษณะสังคมชนิดใดและความเจริญรุ่งโกหกที่เหมาะสมที่จะ
พัฒนาในออสเตรเลีย กล่าวคือควรจะเป็นแบบบัวบุปผาสงค์คิมหรือไม่ก็ใช้เป็นทั่งโทษ และแก้ไข

ปรับปรุงศีลธรรมของนักโทษ หรือว่าควรจะเป็นอาณา尼คิมที่ควรใช้แรงงานของนักโทษเพื่อสร้างความมั่งคั่งให้กับอาณา尼คิม

Bigge ขณะนั้นอายุเพียง 39 ปี เป็นนักกฎหมาย (lawyer) เขาเคยมีประสบการณ์โดยเป็นหัวหน้าผู้พิพากษา (Chief Justice) ที่ Trinidad ซึ่งอาจจะมีอิทธิพลต่อเขาที่ทำให้เขารอไม่ไหวและนักโทษ ช่วยสร้างความมั่งคั่งให้กับเจ้าของไว้รายใหญ่ ๆ Macquarie ขณะนั้นอายุได้ 59 ปี และเคยรับใช้กองถูมานใน 4 ทวีป เป็นเวลามากกว่า 30 ปี ข้อแยกทางในเรื่องวัยและประสบการณ์ทำให้มีความรู้สึกที่เมื่อยังคงอยู่ในงาน ในการรับใช้ Macquarie เขารู้สึกเจ็บปวดมากเมื่อ Bigge ได้เดินทางมาถึงชิคเกนบีนในเดือนกุมภาพันธ์ ค.ศ. 1819¹⁸

3.9 ภารกิจของ

ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ปี 1819 และกุมภาพันธ์ ปี 1821 Bigge รวมรวมหลักฐานที่เป็นหนังสือและปากคำจากประชากรทที่อยู่ใน New South Wales และ Van Diemen's Land Bigge เดินทางทัวร์เชาอาณา尼คิมทั้ง 2 แห่ง ทั้งแท่นที่เริ่มแรกที่เขากำหนดให้กับในอดีตแล้ว เช้าได้ยินเสียงร้องไห้ของคนที่ไม่ดีอย่าง Macquarie ได้ยินเสียงร้องไห้ของคนที่ไม่ดีอย่าง Macquarie ได้ยินเสียงร้องไห้ของคนที่ไม่ดีอย่าง Macquarie และเขารักษารั้งสูงใน New South Wales Bigge มีพิธีกรรมในการเป็นนักเขียนนวนิยาย ถังน้ำในจุดหมาย ให้ครอบคลุมทั่วทุกแห่ง เช่น Bathurst เขาก็ได้บรรยายภาพลักษณะของสังคมอาณา尼คิม ถ่ายความเข้าใจอย่างกว้างขวางและเห็นอกเห็นใจในทุก ๆ แห่ง ทุก ๆ หมู่ หมู่ ให้กับเขาก็ยินดีที่จะรับฟังจากพ่อแม่ของลูกน้อยที่เข้ามาเพิ่มมากขึ้น Chaplain Marsden บอกกับเขาว่า แกะจะเป็นสิ่งที่ทำให้ความมั่งคั่งมาสู่ชาติโดยที่ไม่ได้ทราบ ถ้าหากว่ารัฐบาลจะจัดหาจำนวนนักโทษใหม่ลักษณะที่ดีสุดและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ให้แก่พวกที่เชียงแกะ ทรงกันข้ามชายฝั่ง ระบบของ Macquarie นี้ผูกขาดการคุ้มครองนั่นเดือน Bigge ว่า แรงงานอันมหาศาล

ของพวณักไทยถูกสงวนเอาไว้ในงานของรัฐบาลโดยที่รัฐบาลห้องจ่ายเงินแล้วจึงเป็นจำนวนมาก

John Macarthur ไก่แสกนี้ Bigge เห็นว่าผลประโยชน์ของอังกฤษในการคัดนักโทษสามารถสอดคล้องกับผลประโยชน์ของผู้ทั่วไปในการใช้แรงงานของนักโทษ ไก่กล่าวว่าคือแรงงานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้เลี้ยงแกะและปศุสัตว์นั้นจะเป็นการนำไปสู่ภาระแก่ชนิสัยที่ชั่วร้ายของนักโทษได้ เพราะคนเลี้ยงแกะจะใช้เวลาอยู่อย่างโกรกเคียว และจะไม่มีเวลาตรวจสอบก้าวของซึ่งจะเป็นการแก้ไขวิธีชีวิตรองตน และสถานที่ที่ไปเลี้ยงแกะ เช่น จังหวัดเชียงใหม่ที่ไม่เคยรู้โภคภัณฑ์ที่ดีอยู่ในเมือง เช่นเดียวกัน Bigge ว่า รัฐบาลอังกฤษควรจะให้ที่ดิน (land grants) ไม่ท่ากว่าหนึ่งหมื่นเอเคอร์ เพื่อจะให้คนที่มีเงินทุนกลดภาระเป็นชนชั้นผู้มีอำนาจ (powerful aristocracy) สิ่งที่ทรงกันข้ามกับความมื้อสึกทางประชารัฐไทย ซึ่งไก่ดังรากลึกในอาณา尼คบ้านเป็นผลมาจากการนโยบายที่ต่าง ๆ ที่ดำเนินโดยชาหหลวง Macquarie พวณักโทษจะช่วยผู้ทั่วไปจากการทำห่านแกะ โรงงานในอังกฤษจะซื้อขายสัตว์ พวณักโทษที่จะได้รับการคัดนักโทษลังคำ New South Wales ก็จะพัฒนาไปสู่ลังคำแบบไร่ขนาดใหญ่ (plantation-type society)

ข้อมูลจากพวณักโทษที่ได้รับการปลดปล่อยที่มีมายาวนานเรื่องข้อของใจทางกฎหมายของเขานั้นหลาย การสร้างความมั่งคั่งให้กับ New South Wales และการอ้างสิทธิ์ของพวณักษาว่าอาณา尼คแห่งนี้เป็นอาณา尼คนักโทษ ซึ่งเจ้าของและการพัฒนาในอนาคตของอาณา尼คแห่งนี้จะต้องอยู่ในกำมือของพวณักษา นอกจากนี้ Bigge ก็ได้เรื่องราวเกี่ยวกับการชุมชนนิบทาทั่ง ๆ นานา เกี่ยวกับอาณา尼ค ไก่ทราบเรื่องความผูกพยาบาทกันชั่วคราวหลายเป็นการส่วนตัว ความแคกร้าวและความชุ่มใจของ Mad Tom Davey ที่มีต่อ Macquarie ผู้ซึ่งทรงและนำการทำให้ เขารับฟังจากทุกคนค่ายความอคติและค่ายความมีเกียรติยศ แต่สิ่งที่เขาสนใจมากเป็นอันดับแรกคือ มัญญาสาคัญ ๆ ของอาณา尼ค New Soth Wales

3.10 ข้อเสนอแนะของ Bigge

เมื่อเขากลับอังกฤษ เขายังคงเขียนรายงานเกี่ยวกับประคุณสำคัญ ๆ ถึง 3 ฉบับ ซึ่งเขาได้พิมพ์ในปี 1822 และ 1823 เขาระบุว่า การจ้างนักโทษในกิจการเพียงแค่จะนำมายังการปรับปรุงให้ดีขึ้นและการตัดสินใจที่ไม่ดีของนายกรัฐมนตรีและนายกรัฐมนตรีที่ต้องการร้ายแรงซึ่งควรส่งไปอยู่ที่สถานีนักโทษที่ Moreton Bay, Port Curtis และ Port Bowen เขาระบุว่า แนะนำให้ยกเลิก ลักษณะสำคัญ ๆ ในระบบแก้ไขโทษที่ปกครองโดย Macquarie เขายังแนะนำให้รัฐบาลเข้มงวดในการลงโทษมากกว่าการผ่อนผัน นอกจากนี้ ยังให้คำแนะนำอีกว่าควรให้มีชื่อจำพวกในเรื่องของลิฟฟ์ของบูติ๊กที่ลา (ticket of leave) และให้เดินโดยนายแบบที่คุ้นเคยกับพากที่ได้รับการปลดปล่อย ให้ยุตินโยบายของ Macquarie ในการแทรกซึ้งผู้ได้รับการปลดปล่อยเข้าดำรงตำแหน่งที่ห้องทำการความไว้วางใจและความเคารพนับถือ Bigge มองเห็นว่า Macquarie ถูกครอบงำด้วยลักษณะเด็ดขาดของมนุษยชาติ (dictates of humanity) แต่ Bigge ให้ความสนใจกับความมั่นคงของสังคมและเขาระบุว่าการแทรกซึ้งให้คนประเทศ Simeon Lord ซึ่งเป็นเชื้อเลี้ยงเสียหาย เดย์เกี่ยวพันกับการค้าชายแดนท่า ๆ คุณประเทศนี้จะทำให้สถาบันตำรวจเสื่อมเสีย เสื่อมศรัทธาในอำนาจและความศักดิ์สิทธิ์ของกฎหมาย

ในการสถาบันในอนาคตของ New South Wales และ Van Diemen's Land Bigge กลับเป็นคนหัวหน้า เนื่องจากพากที่ได้รับการปลดปล่อยร้องขอให้มีการพิพากษาโดยมีคณะกรรมการ (trial by jury) และมีสภาสูง (legislative council) โดยพิจารณาพากเข้าเป็นแบบเดียวกับชาวอังกฤษทุกคนที่มีลิฟฟ์โดยกำเนิด และสถาบันอิสระ (free institutions) เหล่านี้จะช่วยสร้างความมั่นคงทางวัฒนธรรมให้กับพากเขานอกจากนี้พวกเขาก็ได้ทิ้งความมั่นใจของเขาระบุว่าความประพฤติของเขาก็ได้ลับคืนสู่ลักษณะที่คือเป็นพลเมืองที่เป็นประโยชน์และเป็นที่น่านับถือแล้ว อย่างไรก็ตาม Bigge ได้รับความประทับใจจากการที่เขายังคงพากเขานี้ในการเรื่องการให้มีสิทธิ์ตามกฎหมายแบบเสรีชนกับในการปลดปล่อยพากเขานี้

ให้พนักงานรับใช้ให้บริการเท่านั้น สำหรับเรื่องการพิพากษาโดยคณาจารย์กุญแจนั้น Bigge เชื่อว่าจะเป็นอันตรายมากที่จะเบิกโอกาสให้ชีวิตและทรัพย์สินของเสรีชนอยู่ในมือของคนดูแลกุญแจ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่เป็นอิสานนักโทษ นอกจากนี้หากหักหันมาความกระโจนการอ่อนน้อมศักดิ์สิทธิ์ เสียก่อนที่เข้าจะได้รับผลเชิงลบอย่างมากต่อตัวเองด้วย เขาของเห็นช่องทางที่จะปรับเปลี่ยนให้มีการเปลี่ยนแปลงในเชิงรากฐานในสถาบันทางการศาลของอาณานิคม อย่างไร้ความเข้าใจและน่าท้อแท้ที่สุดนั้นคือการเปลี่ยนแปลงในเชิงรากฐานในสถาบันทางการศาลสำหรับ Van Diemen's Land ทั่วทั้งชาติ¹⁹

3.11 สูบเบร์ยนเทียนความเห็นของ Bigge กับความเห็นของ Macquarie ในเรื่องเกี่ยวกับนักโทษ

Bigge เสนอแนะให้มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในวิธีการที่จะใช้ในการลงโทษและการแก้ไขเปลี่ยนแปลงของพوانักโทษ Macquarie เชื่อมั่นในการใช้ความกุญแจ และการอ่อนน้อมศักดิ์สิทธิ์ของพานักโทษ Bigge นั้น สนับสนุนให้ใช้ความเข้มงวดและอำนวย ซึ่งในทศวรรษของเขามีความเห็นว่า การลงโทษด้วยการเนรเทศนั้นจะเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง แม้กับคนที่เลวที่สุด Macquarie เชื่อมั่นว่า การใช้ทุลา เป็นวิธีทางหนึ่งที่จะช่วยคุกคุกกลับมาสู่สุขภาพในสังคมซึ่งเขาใช้หนแห่งความผิดไปแล้ว Bigge ควรหยุดลงบล็อกของมันในแรกที่กระตุ้นให้คนเกิดความชั่นหมั่นเพียรแต่เขากลับหนักใจที่มันจะเป็นการยกกระดับนักโทษจากสภาพของกุญแจลงให้หมายความว่าสถานภาพของความรุนแรงเริ่งได้รับความรุนแรงและมีความชั่วชั่วญู จะทำให้พากเพาะสูญเสียความรู้สึกของการอ่อนน้อมถ่อมตนและไม่รู้สึกเสียใจในความผิดที่ตนทำไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่งสำหรับการลงโทษและการคัดนิสัย การให้ทุลาไม่ยังช่วยทำให้ได้รับมีสถานภาพเท่าเทียมกับผู้อพยพและอีกคราว เพื่อบรรเทาความชั่วชั่วญูดังกล่าว Bigge เสนอว่าผู้ที่ต้องทุลาควรจะมีสิทธิเป็นเพียงผู้เข้า ไม่ใช่ผู้มีกรรมสิทธิ์อื่นใด ตลอดอุบัติให้ฟ้องศาลเพื่อป้องกันทรัพย์สินของตนให้ความคุ้มครองพิเศษของศาลสถิติบุคคลรวม

Macquarie ปีกั้นในสิทธิของผู้ได้รับการปลดปล่อยหันสิทธิทางกฎหมาย และสิทธิในสังคม สำหรับ Bigge เห็นควรในเรื่องการคุ้มครองสิทธิทางกฎหมายของพากษา ในศาล และในที่ต้นของ Bigge ก็ยังมีความเห็นว่าพากษาเมืองที่จะคุ้มครองทรัพย์สิน ที่พากษาหมายไม่ได้ สิ่งสองนี้เป็นเป้าหมายของการปฏิบู�และเป็นหลักการของมนุษยธรรมคุ้มครอง Bigge กลับเสนอแนะให้ยกเลิกการให้คืนแก่ผู้ได้รับการปลดปล่อย ยกเว้นผู้ที่มีเงินทุน ลัตน์พากผู้ได้รับการปลดปล่อยโดยทั่ว ๆ ไป ก็ยังคงอยู่ในฐานะที่คนเดยเป็นอยู่ก่อนหน้า คือ เป็นชนชั้นกรรมกร ซึ่งความหวังในอนาคตของเข้ามีอยู่กับความขยันหมั่นเพียรของทนเท่านั้น มากกว่า ที่จะขอนอยู่กับการกำหนดกฎหมายและภาระท่าทางตามชอบใจของจักรพรรดิถังแท้ก่อน

Macquarie ห้องการใหญ่ได้รับการปลดปล่อยกลับเข้าสู่สังคมเดิมที่ทนไม่สามารถใช้ความมีค่า ไปแล้ว แต่ Bigge กลับเชื่อว่าการคืนคนที่ทำผิดกฎหมายซึ่งไม่ล้มเหลวนี้เขามา ในสังคมแบบนั้น มันปฏิบูดคามไม่ได้ ทั้งนี้ เพราะคนอื่น ๆ เขาไม่อาจจะร่วมมือได้ โดยไม่ก่อให้เกิดความมุ่นง่ายได้ จะเห็นได้ว่า Macquarie คิดเรื่องนี้ในแบบของอาณานิคมไทย แต่ Bigge คิดในแบบของอาณานิคมสำหรับผู้ทรงกรากเสรี

Macquarie เชื่อมั่นในการแห่งตั้งผู้ได้รับการปลดปล่อยให้การท่าแห่งนี้ที่กองการความไว้วางใจและความรับผิดชอบ Bigge กลับมีความเห็นว่าเป็นนโยบายคังกล่าว้น เป็นการเบ็ดเจ้าของมนุษย์มากกว่าทำคุ้มเสียด และในทางปฏิบูดแล้วมันคุ้มครองรายเดินไป ยกตัวอย่าง เช่น สภาพความเป็นอยู่ของ Simeon Lord มีชื่อเลียงเสียหายมากขณะที่เขาได้รับการแห่งตั้งจาก Macquarie ให้เป็นเจ้าหน้าที่รักษากฎหมายกล่าวว่าคือเขาอาศัยอยู่กับนักโทษ หญิงคนหนึ่ง ซึ่งมีทรัพย์สินจำนวนหนึ่งกวยผลลัพธ์จากการค้าขายของเขามีในการบังช่องขายและคุ้มครองความขยันหมั่นเพียรของเขามีในที่สุดเช้าก็ร่วร้ายมากพอที่จะทำการประมงในทะเลตอนเดียว และในทะเลตอนใต้ เมื่อ Macquarie เดินทางมาถึงอาณานิคม เป็นที่ลือกันทั่วไปว่า Lord ได้ล่อหลวงเก็งหญิงกำพร้า 2 คนจากโรงเรียนเก็งกำพร้า ภายหลังจากที่เข้าได้รับการแห่งตั้งให้เป็นเจ้าหน้าที่แล้ว ความมีค่าในอดีตของเขาก็ถูกได้ถอนไปโดยพระเจ้ามีอาชีพอันเป็นที่น่ามั่นใจมีหน้ามีตา แม้ว่าเขายังคงผูกพันอยู่กับบริษัทชนท่าในเชิงนี้ในฐานะผู้ชายของเหลวัง

(auctioneer) เมื่อเข้าเป็นเจ้าหน้าที่ เข้าเป็นคนนัดราคาและเฉี่ยบแหลม แต่ความต้องการของเขานั้นในเรื่องการศึกษาและความรู้สึกในเรื่องการพูดเงื่อนทำให้สถาบันนี้เป็นที่อยู่กูญ雅ชน นอกจากนักธุรกิจมีความรู้ทางเกี่ยวกับ Redferns อีกคนหนึ่งที่สร้างความเสียหายไว้มาก

Macquarie ยึดมั่นในการแจกจ่ายนักโทษทำงานให้กับรัฐบาล Bigge มีความเห็นว่าควรจะจ้างนักโทษในกิจการเลี้ยงแกะ ซึ่งจะให้ผลอย่างมีประสิทธิภาพในการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงนิสัยของนักโทษ และส่วนนักโทษที่เหลือให้ส่งไปรับจ้างในเขตที่ตั้งกรากแห่งใหม่ ๆ ที่ Moreton Bay, Port Curtis และ Port Bowen หันเพื่อจะได้แยกโภคทรัพย์กับประชาชนส่วนใหญ่ Macquarie ยังใช้วิธีคัดเลือกและเพ้นเอกสารที่มีความสามารถที่สูงในค้านเครื่องยนต์กลไกและกรรมกรสำหรับมาทำงานให้กับรัฐบาล และพวกผู้ดูแลกรากภูมิ เช่นที่จะเอานักโทษที่อยู่ในชั้นเดียวและขาดประสบการณ์ Bigge กลับเข้าว่าที่ผู้ดูแลกรากเดิมของพวกช่างพิมพ์ เพราะมีภูมิเช่นและมีผู้ดูแลหัวช้ำ ๆ ชาด ๆ นั้นเอง หันเพื่อช้ออ้างที่ปฏิเสธช่างพิมพ์มีเพิ่มขึ้น พร้อมกับสิ่งก่อสร้างที่ทำไปแล้ว Bigge เชื่อว่า การแจกจ่ายนักโทษถูกความเหมาะสมและเป็นอิสระจะเป็นสิ่งที่น่าเชื่อมกว่าสำหรับรัฐบาลที่จะได้ใช้นักโทษให้เป็นประโยชน์ เลี้ยงคุณภาพถูกความเงินของรัฐบาลและมังคันให้กรรมกรที่ไร้ประโยชน์และราคาน้ำเพียงจานวนมากให้กับผู้ดูแลกราก ซึ่งคุณเหล่านี้ต้องการปลดปล่อยคนงานอยู่ก่อเวลา

Macquarie สัมสุน Lord ในการทำกิจกรรม บ้านเมือง ทำดุจเท้า ทำมายั่น และหมาก Bigge เสนอแนะว่า สิ่งนี้จะทำให้ Lord ห้อถอย เพราะ Lord กำลังมีภารกิจเกี่ยวกับการทำกิจกรรม ลินค์ที่สามารถส่งไปชายฝั่งเป็นลินค์ออกจากท่าทางประเทศไทยและเมือง Macquarie เชื่อมั่นว่า New South Wales เป็นอาณาจักรที่ล้วงขึ้นมาเพื่อลงโทษและแก้ไขคดีสัญนักโทษ ล้วน Bigge เชื่อว่าอนาคตของ New South Wales จะเหมาะสมกับการผลิตขันแกะ เพราะคุณภาพของที่คิน ภูมิอากาศและทุ่งหญ้าและคุณภาพงานการผลิตนี้เองจะทำให้นักโทษพ้นจากสภาพความชั่วร้ายที่มีอยู่ในเมืองได้ Macquarie เชื่อมั่นว่าควรจะเอาสอบสวนโดยคุณกฎหมายแทนที่ การสอบสวนโดย Judge Advocate และเจ้าหน้าที่ทางทหารอีก 6 คน Bigge เชื่อว่าเป็นเรื่อง

อันตรายมากที่จะหินยื่นหรือพย์สิน หรือชี้วิคของอิสรະชนใน New South Wales อยู่ในการพิจารณาของคณะคุกคุกที่ประกอบค้ายักโทษที่พัฒนาไปแล้ว²⁰

รัฐบาลอังกฤษรับข้อเสนอแนะของ Bigge ผู้ทัวร์งานหอดจาก Macquarie คือ Brisbane บูร์ช ได้รับคำสั่งให้ไปยกเลิกลักษณะต่าง ๆ เก็บหั้งหมกในระบบมักโทษและใช้ความพยายามทุกวิถีทางที่จะแยกนักโทษออกจากมวลชน พ.ร.บ.ที่ออกมาคือ Act to Provide for the Better Administration of Justice ใน New South Wales และ Van Diemen's Land ผ่านออกนามในปี 1823 มีการก่อตั้งศาลสูงประกอบค้ายำชิกไม่เกิน 7 คน และไม่ต่ำกว่า 5 คน แต่ห้องโดยพระเจ้าพอลที่อังกฤษเลือกในการออกกฎหมายเริ่มแรกส่วนไว้ให้กับชานหลวงใหญ่ซึ่งจะเป็นผู้ประกาศใช้ พ.ร.บ. ไม่ต้องให้รับความเห็นชอบจากศาลสูง แต่เขายังต้องระบุเป็นลายลักษณ์อักษรลงเหตุผลสำหรับการกระทำ เช่นนั้น ชานหลวงใหญ่ทรงยินพระราชนมญาตให้ลงนามให้กับหัวหน้าผู้พากษา (Chief Justice) ซึ่งจะเป็นผู้ให้รับรองว่าร่าง พ.ร.บ. นั้นจะซักด้วยกฎหมายของอังกฤษหรือไม่ แต่ในการส่วนไว้ซึ่งอำนาจของรัฐสภาแห่งสหราชอาณาจักร พระเจ้าพอลอาจจะประกาศห้ามใช้กฎหมายฉบับใด ๆ ภายใน 3 ปี ที่ออกกฎหมายมาแล้ว การพิจารณาคดีอาชญากรรมจะต้องดำเนินตามกฎหมายภายใต้อำนาจของอธิบดีการอัยการ (Attorney-General) และค่าตามข้อเท็จจริงหั้งหมก ห้องสั่งไปยังคณะคุกคุก ซึ่งประกอบค้ายำชิกการทหารเรือและหหารบก 7 คน การให้อภัยโทษโดยชานหลวงใหญ่ ต้องการให้ลิขิตามกฎหมายโดยสมบูรณ์แก่กองใหม่นั้น จักรพรรดิอังกฤษค่ารังไว้ซึ่งพระราชนາจที่จะแยกอาณาจักร Van Diemen's Land ออกเป็นอาณาจักรอีกแห่งหนึ่ง อันเนื่องมาจากสาระสำคัญใน พ.ร.บ. กังกลานี้และพระราชบัญญัติที่รัฐสภาอังกฤษให้ประกาศใช้ไปแล้ว รัฐบาลจึงได้ประกาศว่าก่อนนี้ New South Wales ได้รับการปฏิบัติให้เป็นสถานศักดิ์สันคนนักโทษ ตั้งแต่ปี 1823 รัฐบาลมีจุดประสงค์ให้มีบังคับใช้ New South Wales เสมือนหนึ่งเป็นอาณาจักรของอังกฤษอีกแห่งหนึ่ง

ทุกคนต่างก็ยินดีในการเปลี่ยนแปลงสำหรับ Macarthur รู้สึกพอใจมากที่ การเปลี่ยนแปลงทั่ว ๆ ไปก่อประโยชน์ให้กับสุภาพชายของเขานิอังกฤษและก่อประโยชน์ให้กับ ที่คืนของเขานี้เป็นอย่างยิ่งก็วาย Reverend Marsden ก็ยินดีเพื่อระพเรเจ้าได้ลิ่งฟีฟารองค์ ห้องการแล้ว สำหรับ Wentworth หนุ่มซึ่งเรียนหนังสืออยู่ที่มหาวิทยาลัย Cambridge ได้ทำงานไว้ในบทประพันธ์ของเขางานวันที่มีผลของนักโทษจะถูกปลดและขอสูญเสีย เลี้ยจจะถูกยกเป็น อังกฤษแห่งใหม่ในอีกไม่กี่เดือน มีเพียงคนเดียวเท่านั้นที่ปัวครัวรู้ว่าอย่างหนึ่งคือ Macquarie เพราะคำประชคประชันประการหนึ่งในกิจกรรมของมูลนิธิก่อให้เกิดความทึ่ปกรองหรือมีอำนาจ เหนือช่วงที่มีการเปลี่ยนจากวัตถุประสงค์เดิมให้เป็นอาณาจักร ผู้นั้นก็จะมีความวิตกกังวลอยู่กับ ความคงการซื้อเสียงและเกียรติศักดิ์มากกว่าจะคิดถึงอนาคตของ New South Wales Macquarie เนื่องจากมูลนิธิทั้งหลายที่ว่าเขาเองไม่สามารถจะมีในสิ่งที่เขาก่อการ เขา พยายามความเครื่องสอดคล้องชัดเจ่อง โดยไม่ทราบว่าอนุชนรุ่นหลังได้ให้ของขวัญที่เป็นเยาว์กว่า พวกรักภู นั้นคือการยกย่องให้เข้าเป็น "บิดาแห่งออสเตรเลีย"²¹

ເຈີນອາກະລາດທິ່ນ ۳

¹ Barnard, op. cit., p. 98.

² Clark, op. cit., p. 43.

³ Barnard, op. cit., p. 102.

⁴ Loc. cit.

⁵ Ward, op. cit., p. 30

⁶ Barnard, op. cit., p. 103,

⁷ Loc. cit.

⁸ Ibid., p. 104.

⁹ Loc. cit.

¹⁰ Clark, op. cit., p. 45.

¹¹ Ibid., p. 46

¹² Ibid., p. 47,

¹³ Ibid., p. 50.

¹⁴ Ibid., p. 51.

¹⁵ Report on Agriculture and Trade. Bigge issued In 1823

as quoted in Ward op. cit., p. 35.

¹⁶ Ibid., pp. 34-5.

¹⁷ Loc. cit.

¹⁸ Clark, op. cit., pp. 54-5.

[“]Ibid., p. 56.

²⁰Clark, A History of Australia I, pp. 369-71.

²¹Clark, A Short History of Australia, p. 57.
